

fra sømanden er begrundet i praktiske hensyn, men indebærer også, at der ikke tillægges begivenheder, der vil betyde en større skat for sømanden, som f. eks. et barns opnåelse af 16 års alder, dødsfald, skilsmisse m. v., virkninger for det løbende lønningsår.

Skal der ved udmønstring udfærdiges et nyt skattekort, sker udfærdigelsen på grundlag af de ved udmønstringen gældende forsørgerforhold m. v.

Til § 8.

Der gives heri bestemmelser om, at der for sømænd, der omfattes af kapitel II, hvert år skal udfærdiges et særligt sømandsskatte kort, hvad dette skal indeholde, den nærmere fremgangsmåde ved udfærdigelsen, samt hvorledes en sømand, der ikke ved udmønstring er i besiddelse af skatte kort, skal forholde sig.

Bestemmelserne om, fra hvilken kommune indstilling om udfærdigelse af sømandsskatte kort skal afgives, har direkte økonomisk interesse for den pågældende kommune, jfr. forslaget § 28, hvorefter en andel af sømandsskatten for her i landet fuldt skattepligtige personer skal tilfalde den kommune, hvis ligningsmyndighed det har påhvilet at afgive indstilling om udfærdigelse af skatte kort for det pågældende lønningsår.

Bestemmelserne i *stk. 1, 2. punktum*, og i *stk. 3, 3. punktum*, tager sigte på den situation, at en sømand på tidspunktet for sømandsskatte kortets udfærdigelse er pligtig at svare opholdskommuneskat til mere end een kommune. Da en sådan situation, der i det typiske tilfælde vil foreligge, når en skatteyder og hans husstand har bopæl eller ophold i hver sin kommune, kun rent undtagelsesvis kan tænkes at forekomme for søfolk, der tilbringer størstedelen af deres tid på søen, har man fundet det mest praktisk, at det i tilfælde af den nævnte art overlades til indenrigsministeren at bestemme, fra hvilken af de pågældende kommuner indstilling om udfærdigelse af skatte kort skal afgives. Det bemærkes i denne forbindelse, at spørgsmålet normalt vil være ganske uden betydning for den pågældende sømand, idet sømandsskattens størrelse er uafhængig af, i hvilken kommune en sømand er hjemmehørende, hvorimod spørgsmålet som nævnt vil have en vis økonomisk interesse for de pågældende kommuner.

Til § 9.

I *stk. 1* indeholdes de skatteskalaer, som foreslås lagt til grund ved sømandsskattens beregning, henholdsvis for familieforsørgere og for andre skatteydere. Som nævnt i de indledende bemærkninger

foreslås det dels af praktiske grunde, dels ud fra ønsket om, at sømænd, der tjenstgør på samme skib, skal svare samme skat, at sømandsskatten opkræves med et samlet beløb, der omfatter indkomstskat til stat og kommune, herunder kirkelige afgifter og folkepensionsbidrag, og hvis størrelse er uafhængig af, i hvilken kommune den pågældende sømand er pligtig at svare opholdskommuneskat. Det er endvidere nævnt i de indledende bemærkninger, at den omstændighed, at man inddrager sømænd, der sejler i nærfart, under sømandsbeskatningen, bevirker, at sømandsskattens niveau må fastlægges således, at det som helhed taget ret nøje svarer til det almindelige beskatningsniveau.

En beregning af den gennemsnitlige kommunale beskatning af sømandsindtægterne ville frembyde forskellige vanskeligheder og usikkerhedsmomenter, herunder at sømandsindtægternes fordeling på de enkelte kommuner ikke kendes, og da en betydelig del af sømændene svarer kommuneskat til Københavns kommune, er de opstillede skalaer beregnet med udgangspunkt i de kommuneskatte- og kirkeskattebeløb, der udskrives i Københavns kommune efter de for skatteåret 1957-58 gældende regler.

Da sømandsskatten skal være en definitiv skat af sømandsindtægten, har man indarbejdet skattefradraget i de opstillede skalaer, således at der ved udfindelsen af den sømandsskat, som skal svares ved hver lønudbetaling, er ydet et skattefradrag, der med tilnærmelse svarer til de faktisk betalte beløb.

Udgangspunktet for skalaerne er den årsskat, som skulle erlægges i land af en indkomst svarende til sømandsindkomsten. De i skalaerne anførte månedlige sømandsskattebeløb er i lighed med den i Norge gældende sømandsskatteordning beregnet som en tiendedel af årsskatten ud fra den betragtning, at sømandens indtægt gennemsnitlig indtjenes i løbet af ti måneder; herved er der taget hensyn til, at der, navnlig blandt de sømænd, der er medlemmer af sømændenes og søfyrbødernes forbund, er nogen arbejdsløshed, og til indtægtens bortfald under sygdom eller ferie. Som nævnt i de indledende bemærkninger vil denne fremgangsmåde bevirke, at en sømand, der har ansættelse månedsvis indtægt i mere end 10 måneder, opnår beskatning af indtægten på et lidt lavere progressionstrin, end hvad der svarer til årsindtægten, medens det omvendte forhold gør sig gældende, såfremt sømanden indtjener sin indtægt om bord i en kortere periode end 10 måneder. Til dette sidste forhold har man taget et vist hensyn gennem den særlige regel i forslaget § 18, stk. 6, hvorefter ansættelse i land kan undlades i et tidsrum af indtil 90 dage, såfremt ophøret af indtægt om bord er begrundet i arbejdsløshed eller sygdom